

ע"פ 354/14 - סאלם אלolidי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורוים פליליים

ע"פ 354/14

לפני:
כבוד השופט א' חיון
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

המערער:
סאלם אלolidי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזק באר שבע
מיום 02.12.2013 בתיק ת.פ. 33501-01-13

תאריך הישיבה:
כ' בסיוון התשע"ד (18.6.2014)

בשם המערער:
עו"ד אבנר שמש

בשם המשיבה:
עו"ד קרן רוט

פסק-דין

השופט א' חיון:

עמוד 1

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט א' ביתן) אשר גזר על המערער שלוש שנים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו ושנת מאסר על תנאי שלא עבר במשך שלוש שנים עבירה סמי מסוג פשוט.

1. המערער הורשע ביום 16.9.2013 על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסתוכנים או הפקודה), בעבירה של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודה ובעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן שבנה הודה, התקשר המערער לסוכן משטרתי והציג למוכר לו סם מסוג הרואין, הסוכן נבעה להצעה וביום 5.8.2012 נפגשו השניים והמערער מסר לסוכן כמהא ועשרים גרם של סם מסוג הרואין וקיבל בתמורה عشرת אלפי ש"ח. לאחר הפגיעה, התברר למערער כי הייתה טעות בשקלות הסם וכי הסוכן שילם לו עבור מהה גרם סם בלבד, והוא התקשר לסוכן ויסכם עמו כי יוסיף וישלם לו אלפיים שקלים נוספים. בראשית חודש פברואר 2012 יצר המערער קשר עם הסוכן וביקש לקבל את יתרת החוב והסוכן מצדו ביקש מהמעערר לעשות עסקה נוספת לרכישת פلتת סם מסוג חשייש. המערער מסר לפלתת הסם תולה אלף ושבע מאות ש"ח וביום 13.8.2012 נפגשו השניים לשם ביצוע העסקה. במעמד הפגיעה, הודיע לסוכן כי פلتת הסם תעלה אלף ושבע מאות ש"ח והוא יוכל להביאה רק בשעות החשיכה, הסוכן מצדו אמר למערער כי הוא אינו יכול לחכות המערער לשוכן כי פلتת הסם אינה בידיו והוא יוכל להביאה רק בשעות החשיכה, הסוכן מצדו אמר למערער כי הוא אינו יכול לקבל ממערער את החוב בסך אלפיים שקלים.

2. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים כאמור, לא כלל הסכמה לעניין העונש אולם הסכם בין הצדדים כי המדינה תבקש מבית המשפט להטיל על המערער ארבעים וחמש מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה וקנס ואילו המערער יוכל לעונש כראות עיניו. בית המשפט המחוזי שמע את טיעוני הצדדים לעונש ביום 12.11.2013 ובגזר הדין שנייתן ביום 2.12.2013, עמד בית המשפט המחוזי על כך שהמעערר אינו סוחר סמים גדול ועם זאת תפקידו כבדר במערך הפצת הסם הוא חיוני ועל כן יש מקום להחמיר בעונשו חלק מן המלחמה ברגע הסמים והפצתם. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי כמויות הסם בהם סחר המערער איןן מבוטלות, בפרט נוכח החזקה הקבועה בתוספת השנייה לפקודת הסמים המסתוכנים כי מי שמחזיק בסם מסוג הרואין במשקל העולה על 0.3 גרם וביחסו במשקל העולה על 15 גרם, עווה זאת שלא לשם צריכה עצמית. בנסיבות אלה, כך נקבע, הפגיעה שהיתה צפויה ממשעיה של המערער הינה ממשעתית. מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחוזי במקרה דנן לעבירות החזקת הסם והסחר בסם הוועמד, אפוא, על שלוש עד חמיש שנים מאסר בפועל ומתחם העונש ההולם לעבירות קשירת הקשר לביצוע פשע נקבע על שישה עד שנים עשר חודשים מאסר בפועל. בגישה העונש הוסיף בית המשפט ו שקל גם את הצורך בהרטעתו של המערער אשר טען כי ביצע את העבירות "כדי לעשות כסף" וכי "כך נহוג בסביבה בה הוא מתגורר". מנגד נשקלו ככללה נסיבותיו האישיות של המערער ובכללן גילו הצער, עברו הנקי, עבודתו בעבר לפרנסטו, העובדה כי זהו מסרו הראשון, מצבו הרפואית הנבעה מפגיעה שספג בראשו בתאונת דרכים וכן הודהתו שהביע. בהינתן מכלול השיקולים שנבחנו כאמור, גזר בית המשפט המחוזי על המערער את העונשים שפורטו לעיל.

3. בערעור שלנוינו טוען המערער כי עונש המאסר שהוטל עליו הינו חמור יתר על המידה וכי בית המשפט המחוזי בגוזרו את הדין לא נתן משקל מספיק לשיקולים ליקולה. המערער שב וטען כי הוא סובל מבעיות חברתיות ונפשיות, כי הוא אינו סוחר סמים וכי שימוש כבד בלבד וביצוע את העבירות מסווג שהיא נתונה למורותם של אחרים אשר ניצלו אותה. המערער מוסיף כי המדינה לא נימקה מדויע היא עותרת לעונש של ארבעים וחמש מאסר בפועל, כי לא ניתן המשקל הראו לainteres השיקום שלו וכי שליחתו למאסר ארוך עלולה למותו בשל מצבו הרפואי. עוד טוען המערער כי בית המשפט המחוזי לא הביא בחשבון את החרטה הינה שהביע והוא עמוד 2

מפנה לפסקה של בית משפט זה, ממנה הוא מבקש להסיק כי העונש שהוטל עליו חמור בנסיבות העניין. המערער מצין כי לא ביקש אמנים שיוגש בענינו תסקير מטעם שירות המבחן אך הוא מצרף חוות דעת לחופשה ראשונה מטעם עובד סוציאלי בבית הסוהר "אללה", בה צוין כי המערער שולב בהליכים טיפוליים וכי להערכת מחבר חוות הדעת הוא בעל אישיות חלה ונגררת העוללה לשבכו בשנית במידה ויהי באינטראקציה עם גורמים עבריינים.

4. המדינה טעונה כי יש לדחות את הערעור, וכי אין לקבל את טענת המערער ששימוש בבלדר, נוכח הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן והרשעתו בעבירות הסחר וכן נוכח קביעותו של בית המשפט קמא בגזר הדין לעניין חלקו של המערער בעסקת הנסם. עוד מצינת המדינה, כי עונש המאסר שהוטל על המערער אינו חריג ממתחם העונשה שהוא טענה לו על פי מה שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון מכל מקום, אין מדובר לגישה בעונש הממוקם ברף הגבוה של רמת העונשה. אשר לטענות שהעליה המערער בדבר שיקומו ובדבר הביעות הבריאות והנפשיות מהן הוא סובל, מצינת המדינה כי המערער לא ביקש כי יוגש תסקיר מטעם שירות המבחן בענינו וכי יש להעדיף את שיקול ההרתקעה בעת גזירת עונשו.

5. דין הערעור להידוחות.

ערצת הערעור אינה נוגאת להתערב בעונשים שגזרה הערכאה הדינית אלא במקרים בהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שהעונש שהוטל חריג מרמת העונשה הרואיה והמקובלת בנסיבות דומות (ראו: ע"פ 13/2000 בرمן נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (5.2.2014); ע"פ 13/2013 סלע נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (23.1.2014)). על פי קriterיוונים אלה, גזר דין של המערער אינו מצדיק התערבות. בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתירה שבUberot הסחר בסמים גם כאשר הנאשם משמש כבלדר בלבד בצדינו כי "על מנת לשבור את שרשרת הפצמו של הסם יש לטפל ביד נוקשה גם בבלדיי הסמים שמאפשרים את העברתו של הסם מבועליו לציבור ובכך מסבים נזק רב לחברה" (ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' אוחזין, פסקאות 16 ו-17 לפסק דין של כב' השופט י' דנדניצ'ר (6.9.2009) והপנוות שם). המערער הוא זה שיזם את הפניה לסתוק המשטרתי והציג לו לרכוש את הסם המסוכן מסווג העונשה הרואיה והמקובלת בנסיבות דומות. בניגוד לטענות שהעליה המערער, בית המשפט בהחלט הביא בחשבון את מכלול הנסיבות והשיקולים הרציפים לעניין ולא התעלם מנסיבות האישיות של המערער, ממצבו;brיאותי וכן מן ההודאה והחרטה שהבע. גזר דין שהוציא בית המשפט קמא תחת ידיו הינו מאוזן והולם ואין כל עילה להתערב בו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ג' בתמוז התשע"ד (1.7.2014).

